

Ch ơng 10

Oan Gia Ngõ H ịp

M i sáng s ơm, t ờng chỉ c xe t ờng và xe b ị c thép n ị uôi nhau t ị n ra ngoài c ờng doanh tr ị, đ u v t xích xe nghi n qua nông sâu không u an chéo vào nhau, cu ị cùng sau khi m t chỉ c xe Jeep ra kh ị doanh tr ị, cánh c ờng c l p ị u khi n ị n t nhanh chóng khép l ị. Lúc lính gác còn ch a ị ca xong, m t chỉ c xe Jeep vì t đã đ ờng tr ị c c ờng doanh tr ị, lính gác mu n ki m tra gi y t theo quy nh. Kính c a xe Jeep h xu ng, g ờng m t không bi u c m c a Th m M nh Xuyên xu t hi n. Lính gác nh n gi y t c a anh, r ị tr l ị: “Báo cáo th tr ờng, ng ị không thu c n v ph ị có ng ị trong n v ra ón m ị c vào .”

Th m M nh Xuyên hít sâu m t h ị: “ ấ g ị là th tr ờng r ị mà v n không cho vào c ờng à?”

Lính gác lúng túng nói: “ ầy là quy nh .” Nói r ị cùng Th m M nh Xuyên m t to tr ờng m t nh .

“Nhìn tôi làm gì? Khoe m t c u to à?”

Lính gác ành quay v v trí, ánh m t không h suy suy n - v n ch m ch m nhìn Th m M nh Xuyên, h t cách, ai b o th tr ờng l ị đ ờng ngay phía tr ị c c u ta. Hai ng ị nghiêm m t g m nhau m t lúc, t gh sau chỉ c xe Jeep vang lên t ờng c ị khe kh : “M nh Xuyên, hay là g ị m t cu c ị n tho ị ị.”

Th m M nh Xuyên vò u, quát c u lính gác tr ị c m t: “G ị ị n n ch L u H ờng ờng cho tôi.”

C u lính gác b m s m y l n, không ai nh c máy. Th m M nh Xuyên gi n đ : “Th thì g ị C Hoài Vi t!”

C u lính gác l ị b m s m y l n n a, l n này ấ có ng ị nghe máy. Th m M nh Xuyên h m t t ờng, đ a l ờng vào gh . M t gi ờng nói đ u d ờng l ị vang lên t gh sau: “Anh, lúc tr ị c anh ị lính ầy c mà, sao không ai bi t anh th ?”

Th m M nh Xuyên c ờng không bu n quay u l ị: “Doanh tr ị c nh, quân lính đ ờng, n v thay ị, ng ị n ng ị ị, ầy còn m y ng ị mà anh quen ầu!” Nói đ t l ị chính anh ta l ị ng n ng , gi ng o lý cho ng ị khác nghe thì đ , nh ng n phiên mình m ị th y khó t ị p thu. Anh l ị c ra gh sau, nhìn hai ng ị ph n ờng ng ị ó - bà T ờng Di và Th m M nh Ki u, l ị a tay vò u.

Bà T ng Di là v c a bác c anh ta - ông Th m Nh t Minh, còn Th m M nh Ki u là cô em h . Tuy là h hàng nh ng tr c kia ông Th m Nh t Minh công tác thành ph C, sau này m i c i u t i thành ph B vào làm trong T ng c c Chính tr , cách r t xa Quân khu S n i ông c nhà anh ta óng quân, anh em hai ng i c ng không coi là thân thi t. D p này s p T t, anh ta n nhà bác c th m h i, nhân ti n bàn chuy n di n t p sau T t, ai ng âu l i v ng ph i cô em h này, c òi n khu ngo i ô thành ph B g p m t ng i quen, ngay lúc ó anh ta ã mu n n u ra. Bất t c a anh ta úng là xung kh c v i S oàn A này!

Úng lúc s kiên nh n c a anh ta ã s p c n, m t chi n s t xa ch y r t nhanh v phía chi c xe Jeep, ng nghiêm r i làm ng tác chào, ký tên xong li n a chi c xe Jeep vi t đã vào trong. Th m M nh Xuyên c ng coi nh ã quen ng i l i l i S oàn này, không th không nói, m y n m tr l i ây S oàn A c ng không có nhi u thay i, khi lái xe qua Ti u oàn Trinh sát, anh ta còn c ý d ng l i m t ch c, úng lúc này anh ta ngh t i m t chuy n, qua chi c g ng chi u h u nhìn Th m M nh Ki u ang ngó nghiêng xung quanh: “Ki u Ki u, em còn ch a nói anh bi t n ây g p ai y, em nhìn trúng anh s quan nào r i, anh làm m i cho.”

M t Th m M nh Ki u b ng: “Anh mà làm m i c anh s quan này thì úng là em ph i c m n anh .”

“Ai th ?” Anh ta ung dung ch m m t i u thu c, ch m rãi lái xe i trên con ng chính c a S oàn.

Th m M nh Ki u và bà T ng Di nhìn nhau, nh n c ánh m t y khích l , nói ra cái tên ó: “C Hoài Vi t !”

Ai ng v a d t l i li n nghe th y m t ti ng phanh chói tai. Th m M nh Xuyên b tàn thu c r i xu ng làm b ng tay, v y tay th t m nh, u mày c ng nhú c l i, hóa ra hai ng i này i c o n ng xa xôi n ây là g p m t s quan ã k t hôn?

“Sao th anh?” Th m M nh Ki u h i.

“Không sao.” Anh ta nghi n r ng, ti p t c lái i.

Khi nh n i n tho i Nghiêm Chân ang c sách, sáng s m anh b n nh ã c C Hoài Vi t a sang nhà T l nh T ch, nói là cháu gái ng ngo i c a bà Chung Lê Anh d t theo hai a con t i th m, mu n ón C Gia Minh qua ch i cùng hai b n nh kia. u là ám tr l n lên trong khu t p th quân i, ch c h n s làm thân v i nhau r t nhanh. i n tho i trong nhà n i ng dây n i b , ây là l n u tiên chuông, Nghiêm Chân do d nh c máy lên nghe.

“A lô, là tôi, Th m M nh Xuyên ây.” Lúc này anh ta ang ng trong tr m gác ngoài c ng khu t p th g i cho Nghiêm Chân, h t th y S oàn u bi t

ng i nhà c a Tham m u tr ng C ã n n v , báo m t ti ng là lính gác l p t c n i máy.

Nghiêm Chân h i ng c nhiên: “Chào anh.”

Th m M nh Xuyên hít m t h i thu c dài: “Gi tôi ang c ng ngoài khu nhà cô, d n theo hai ng i mu n g p C Hoài Vi t, có ti n không?” Nói xong, anh ta a m t nhìn bà T ng Di và Th m M nh Ki u ang i ngoài tr m gác.

“Hoài Vi t, gi anh y không có nhà.” Nghiêm Chân nói. Hôm nay ch S Dao - v c a S tr ng L u H ng ông n n v , nh ng t sáng s m L u H ng ông ã cùng các chi n s ra thao tr ng luy n t p, i n tho i g i t i là C Hoài Vi t nghe máy, anh li n ích thân i ón ch S Dao t i S oàn.

“Là hai v khách quý y!” Anh ta thoáng c i, “Không thì cô ti p thay c u y i?”

Nghiêm Chân ngh ng i thoáng ch c: “ i tôi m t lát.”

“ c tôi không v i.” L i m t l n n a tàn thu c làm b ng ngón tay anh ta, Th m M nh Xuyên nh n m t, cầu nhàu r i cúp máy. Ra kh i tr m gác, anh ta nói v i bà T ng Di và Th m M nh Ki u: “Gi C Hoài Vi t không có S oàn, nh ng ng i nhà c u ta ây, s xu ng ngay bây gi . Em mà th t s mu n g p thì ph i vào nhà c u ta ng i i r i.”

Th m M nh Ki u chau mày: “Ng i nhà ?”

“Ph i.” Anh ta t m t m, d i ánh m t sang phía c a tòa nhà, ý c i càng m nét: “Là v c u ta y.”

Tuy tr i n ng h t su t m y ngày li n, thành ph B hi m hoi l m hôm nay m i th y c bóng dáng m t tr i. Nh ng khi b c n tr c c a tòa nhà, Nghiêm Chân v n b t giác si t ch t thêm chi c áo khoác ngoài, trong nhà có h th ng s i nên m, còn th i ti t âm m y bên ngoài th c s khi n cô chùn b c. Song t i th i i m này, nguyên nhân khi n b c chân cô chùn l i không ch b i vì th i ti t. Nghiêm Chân a tay che ánh n ng m t tr i xiên nghiêng, tho t u còn t ng mình hoa m t. Ba ng i ang ng bên ngoài tr m gác kia, m t ng i là Th m M nh Xuyên, b quân ph c cô không nh n nh m. Hai ng i còn l i, m t ng i là Th m M nh Ki u, ng i kia là... bà T ng Di?

Cô s ng s , ng yên b t ng, kh p ng i n l nh. Cùng có bi u c m ng ngành nh cô là Th m M nh Ki u và bà T ng Di, Th m M nh Ki u tr n tr i nhìn ng i ang ng c a tòa nhà kia, Nghiêm Chân, l i là Nghiêm Chân!

Bà T ng Di sau m t h i kinh ng c quay sang nhìn Th m M nh Xuyên: “Không nh m ch , có nghe nói Hoài Vi t k t hôn âu.”

Th m M nh Xuyên kéo th p vành m , khi n ng i khác không nhìn th y c v m t anh ta: “Cháu c ng ch m i nghe nói, i thôi nào.”

Trông th y ba ng i h ti n l i g n, Nghiêm Chân si t ch t chi c chìa khóa trong tay, mép r ng c a s c nh n âm vào lòng bàn tay cô au i ng, c ng nh v y cô m i hoàn h n l i. “Xin chào.” Cô nhìn ba ng i Th m M nh Ki u s ống b c, h h ng c t l i chào.

Th m M nh Ki u s c m t tái nh t b c n tr c m t cô: “Ch là cô giáo c c a Gia Minh c mà? Sao, sao l i là...”

i v i l i m u ã ch t v n vô lý c a Th m M nh Ki u, Nghiêm Chân ch m m c i, ng i u nhàn nh t nói: “ úng th , sau ch k t hôn v i Hoài Vi t. Làm ng ký r i, nh ng ch a t ch c ám c i, c ng không thông báo r ng r i v i m i ng i.”

“Hóa ra là th , th o nào, th o nào tr ng ch và Gia Minh l i thân thi t nh v y.” Mà cô l i không h c m nh n ra! Th m M nh Ki u không tìm ch c n môi d i.

Nhìn Th m M nh Ki u r i b i, Nghiêm Chân v n t nhiên tho i mái, n c i c ng r t úng m c. Có i u không th ph nh n, tay cô m i lúc m t l nh h n - b i có m t ng i, s c m t t ut i gi không h bi n i. Ngh v y, cô tr ng m t l m Th m M nh Xuyên, r i nhìn sang bà T ng Di cùng Th m M nh Ki u: “Bên ngoài tr i l nh, m i m i ng i lên nhà ng i .”

“Không c n âu, chúng tôi...” Th m M nh Ki u xoay ng i nh i, nh ng bà T ng Di kéo cô l i. u mày bà T ng Di h i th l ng, m i n c ng n ra m t n c i: “C ng c, th thì lên nhà ng i ch i ã. L n tr c n m ng th ông C , nghe ch Lý Uy n nói n m nào Hoài Vi t c ng ón T t n v, cô ngh vi c quân c ng b n r n, chúng ta c dành th i gian i qua i l i thì h n, qua th m c u y xem th nào. M t mình c u y thành ph B c ng v t v .” Ph i nói r ng, bà T ng Di r t khéo n nói, ch m y câu ng n ng i ã hoàn toàn xoay chuy n m c ích n ban u. Còn Nghiêm Chân ch m m c i không nói.

Th m M nh Xuyên ng c a tòa nhà: “Cháu không lên âu, m i ng i c ôn chuy n c , cháu i loanh quanh, i hai ng i tr c c ng l n nhé.”

Bà T ng Di ng ý: “Th c ng c.”

Nghiêm Chân nhìn bà T ng Di, l i nói v i Th m M nh Xuyên: “Anh i tôi ây ã, i m t lát tôi xu ng ti n anh.”

Th m M nh Xuyên nghe v y ánh m t lóe lên: “ c.”

Bóng Nghiêm Chân nhanh chóng bi n m t vào l i i, Th m M nh Xuyên i d i l u, trong lòng l i d y lên m t c m giác ch ng lạnh. Li u có ph i anh

ta ã làm sai không, có ph i nên nói rõ chân t ng v i cô trong i n tho i không? Nh ng còn ch a ngh ra áp án, Nghiêm Chân ã i xu ng l u, s c m t có ph n nh t nh t.

Nghiêm Chân nhìn anh ta: “Tôi ti n anh ra c ng, ây canh gác nghiêm ng t, ng i ngoài ra vào ph i có ng i nhà ký tên.”

Th m M nh Xuyên c ng h ng, thì ra ng i c n a ngày là vì lý do này ây, anh ta ch nh l i vành m , quan sát cô t u n chân: “Yên tâm, d a vào b quân ph c này tôi v n ra ngoài c.”

Nghiêm Chân gi ng nh ã có th th phào: “Th thì t t, anh i thông th , tôi không ti n n a.”

“Này!” Th m M nh Xuyên v i nói: “Tôi b o, cô không có gì mu n nói v i tôi à?”

Nghiêm Chân nhìn anh ta v nghiêm túc, t a nh ang th c s suy ngh xem ph i nói i u gì ó, lâu sau, cô áp: “Không.”

Ph n ng c a Th m M nh Xuyên là m t tay ôm m t, Nghiêm Chân nhìn anh ta, sau cùng, n n c i: “Hình nh tôi nên c m n anh. C m n anh, ã khi n tôi nhìn rõ m t s th t.”

“S th t gì?” Tay anh ta ng ng l i ó, c m th y m h khó hi u.

Nghiêm Chân l i l c u: “Không có gì, anh i i, t m bi t.”

Thái này! Th m M nh Xuyên nghi n r ng, khi cô quay ng i i li ng i cô l i: “Nghiêm Chân, cô th c s không nh tôi sao? H i còn bé, khu t p th trong doanh tr i, mùa hè, quên h t r i à?”

áp l i anh ta là hai ti ng lãnh m và bóng l ng cô r i i: “Quên r i.”

Nhà ga thành ph B, C Hoài Vi t cho xe d ng ch u xe, ng c a ga i S Dao. Anh m c th ng ph c quân nhân màu xanh th m, c ng thêm vóc dáng cao g y r n r i, ngay c khi ang ng tr c c a ra ông ng i qua l i, c ng không d gì b chìm khu t. S Dao v a ra kh i ga ã trông th y anh, tay xách hành lý i v phía anh úng, C Hoài Vi t th y v y v i b c t i l y.

S Dao là ng i mi n Nam, th i tr t ng ph c v trong oàn V n công, quen L u H ng ông c ng t trong quân i, sau khi k t hôn l i không qu n ng i theo anh t i S n ông, ch m sóc gia ình L u H ng ông t già n tr , S n ông ã m i m y n m, tính tình c ng th m nhu n s hào s ng c a con ng i mi n B c: “Lão L u hôm nay l i b n à?”

C Hoài Vi t m m c i, cho xe ch m ch m hòa vào dòng giao thông trên ng, t ng t c v h ng S oàn: “Vâng, cu i n m công vi c đ n ng, vi c hu n luy n c ng c p bách, anh L u không thoát thân c.”

“Ch bi t ngay mà.” Ch làm b t c gi n.

“Nh ng mà, hôm qua S tr ng L u ã thông báo kh p c S oàn r i, nói hôm nay ch dêu s t i.”

S Dao t i c i: “Dù là quân i thì T t nh t c ng không qua loa c, ch th y ba ng i các c u, Lão L u này, Chính y Cao, c c u n a, u không v quê. Lão L u v i Chính y Cao còn đ bàn, gia ình c bên này, nh ng m t mình c u n m nào c ng mang theo con nh ón n m m i...”

Khóe môi C Hoài Vi t cong cong: “H t r i ch dêu, n m nay có thêm m t ng i n a.”

“ ?” S Dao tò mò.

Anh m m c i i m m: “V em.” Nói ra hai ti ng này, anh ch t th y trong lòng êm d u.

Phòng c a L u H ng ông và S Dao cách bên C Hoài Vi t m t t ng nhà, C Hoài Vi t xách hành lý lên l u giúp ch , anh nhìn quanh trong phòng m t l t, th y i n và n c u ã c m i yên tâm ra v . Cúi nhìn chi c ng h eo tay, m i h n hai gi chi u, v n nh v tr s S oàn, nh ng lúc i qua c a t ng nhà mình, b c chân anh vô tình đ ng l i. Hay là, v nhà tr c ã? Gia Minh i ch i, m t mình cô y s làm gì nh ? Ngh v y, C Hoài Vi t xoay ng i i v nhà.

Nghiêm Chân b ng n c v a c un lên, châm thêm trà cho Th m M nh Ki u và bà T ng Di. Tính ra h ã ng i cùng nhau c m t ti ng, tán g u m y chuy n vô th ng vô ph t. V m t Th m M nh Ki u mang n i th t v ng và m t mát khó lòng che gi u, Nghiêm Chân nhìn th y h t, trong lòng g n lên nh ng con sóng l n t n. M y tháng tr c ây thôi, cô gái tr c m t này vì tình yêu ã c p i công vi c c a cô, t cho r ng ti p c n v i con trai anh là có th ti p c n c con ng i anh. Cô khi ó c m th y th nào, s r ng c ng y h t nh Th m M nh Ki u gi phút này, ho c gi , còn sâu m h n cô y. Th nh ng ch m i vài tháng sau, h ã i vai cho nhau. Bây gi cô là ng i chi n th ng, ng i ây ti p ón h v i t cách là v c a anh. V y mà t i sao, cô không

th y c chút ít ni m vui mà ng i chi n th ng nên có, n ngay c m y may kích ng c ng không th y âu. D ng nh , cô c ng không bi t b n thân mình ã th ng c cái gì, ngoài thân ph n kia ra.

“ ã s m u c h t ón T t ch a?” Bà T ng Di d u dàng h i, bà t ng tr i nhi u, bi t cách ch ng c m xúc h n Th m M nh Ki u.

“ y r i ”

“Th thì t t.” Bà T ng Di th dài, “Hoài Vi t c ng âu ph i không c ngh phép, sao l i c ph i ón T t thành ph B, hai ông bà c thui th i nhà.”

“ ã có Hoài Ninh v i Hòa Hòa nhà r i .” Cô ng p ng ng, nh ra bà T ng Di ch c còn ch a bi t L ng Hòa, Nghiêm Chân l i b sung thêm: “L ng Hòa là v c a Hoài Ninh.”

Bà T ng Di yên l ng m t thoáng, m m c i nh nhàng: “T t quá, con trai u ã l y v h t c r i, hai ông bà c C t nay c th là h ng phúc thôi.”

Nghiêm Chân m m c i h h ng, không khí trong phòng b ng ch c tr m xu ng. úng lúc này, chuông c a reo lên, Nghiêm Chân ang ngh ch c là anh b n nh ã b tr c xu t v nhà, m c a ra l i là C Hoài Vi t, Nghiêm Chân không kh i ng n ng i.

Anh b m xu ng, còn ch a vào c a ã th y Nghiêm Chân nhìn anh ch m ch m không ch p m t, bèn h i: “Em sao th ?”

“Em không sao.” Nghiêm Chân l c âu nói, “Bác gái và em M nh Ki u t i ch i.”

H ? C Hoài Vi t h i nh ng mày, b c vào c a, qu nhiên ã th y bà T ng Di cùng Th m M nh Ki u ang ng i trên sofa.

Anh c i c i, nói: “Ph i là chúng cháu t i nhà th m h i m i úng.”

Bà T ng Di xua tay: “Cháu b n, cô bi t, nên m con cô nhân ti n ghé th m. Gi c ng không còn s m n a, m con cô i v ây.”

Nói r i huých nh Th m M nh Ki u.

Th m M nh Ki u mi n c ng m m c i: “Anh Hoài Vi t, T t n không b n b u gì thì qua nhà ng i ch i.”

C Hoài Vi t g t u, “V y cháu ti n hai ng i.”

“Không c n.” Bà T ng Di kh c t , “M nh Xuyên ang i ngoài r i, n u không ph i t i i u ki n s c kh e không cho phép, cô r t mu n cùng ng i trò chuy n v i các cháu, nh ng mà cái thân này...”

“Cô không kh e ?” Nghiêm Chân t nhiên c t ti ng h i.

Bà T ng Di c i c i: “H i tr g p tai n n r i l i di ch ng, c ng không có gì, m i t i trí nh không c t t, c hay quên. Thôi, không nói n a, m con cô v ây, cháu không c n ti n âu.”

Tuy r ng nói v y, nh ng C Hoài Vi t v n i cùng ti n h xu ng l u. Nghiêm Chân ng l ng c a, cho t i khi m t c n l nh p t i, cô m i rùng mình tr b c vào phòng. Ch c lát sau, nghe th y ti ng ng c a, cô t t ngo nh l i, nhìn C Hoài Vi t h i: “Ti n v r i à?”

C Hoài Vi t áp l i, rút m t c c n c n ng, nhét vào trong tay cô: “U ng chút n c m i.”

Nghiêm Chân ng ng lên, nh n l y c c n c, C Hoài Vi t cúi xu ng quan sát cô giây lát, nói: “Th m M nh Ki u là con gái c nh t c a chú Th m Nh t Minh, b n chi n u v i ông c nhà mình, c ng t ng là i t ng mà bà c nh mai m i cho anh.”

Anh ang gì i thích v i cô sao? Ngh v y, Nghiêm Chân b t giác n m ch t c c n c, b s c nóng làm cho b ng tay m i hoàn h n l i: “ , chi u nay anh không b n à?”

“V a ón ch dâu v , nhân ti n ghé qua nhà.” C Hoài Vi t ng i xu ng c nh Nghiêm Chân, o m t m t vòng quanh nhà, thi u tên o t con c n nhà tr ng v ng h n, ng m ngh m t lúc, anh nói: “Chi u nay không i n a.”

Nghiêm Chân nghiêng u sang nhìn anh: “Ng i nhà S tr ng L u c ng n r i ?”

“ . ”

“T t quá, cùng nhau ón T t, s vui l m ây.” Nghiêm Chân d a ng i vào sofa, u ng m t ng m n c, m i c m giác c c th ang d n d n m l i. Ánh n ng mùa ông t a nh bông hoa không th k t trái n u cành, nhìn thì r c r , nh ng ch c n b c ra ngoài s l p t c c m nh n c cái l nh bu t giá ng m t n x ng t y.

“ a tay em cho anh.”

“D ?”

“ anh s i m cho.” C Hoài Vi t nói, thu n à n m ch t l y tay cô. Bàn tay anh nh m t tr i, lòng bàn tay r t m áp, phút ch c ã ph kín bàn tay cô, “Ch dâu b o t i nay m i c m, úng lúc Gia Minh không có nhà, mình m i anh ch y sang ây c không?”

“Ch dẫu v a m i t i, ch y ngh ng i m t ngày ã.”

Gi ng nói c a cô r t kh , xem ra hình nh tâm tr ng không vui, C Hoài Vi t vô th c n m ch t tay cô: “Sao th ?”

Nghiêm Chân l c u, cô ng ng lên nhìn C Hoài Vi t, ôi m t sáng kh dao ng, nh có i u mu n nói. Cô th c s có i u mu n nói v i anh, nh ng ngàn l i v n ý cùng lúc dâng lên, cô l i t nhiên không bi t ph i nói gì. R t lâu, m i khàn khàn lên ti ng: “Hoài Vi t, em mu n u ng r u.”

Đ u phía ông trong doanh tr i S oàn A có m t quán c m bình dân, do m t ch v lính h L ng ng i T Xuyên m ã lâu, lúc m i b t u ch là m t quán nh , sau làm n kh m khá, l i mua c quán r u bên c nh, quy mô c m r ng thêm m t b c.

C Hoài Vi t r t ít khi n ây n c m, các lãnh o S oàn c ng ch a t ng bày ti c nhà hàng này. V y nên hôm nay v a th y anh d t v t i quán u ng r u, ch L ng c i vui n s p r t c c m.

i l i, C Hoài Vi t ch thoáng c i: “Cho em món gì ngon v i thêm chai bia.”

“Có ngay.” Ch L ng áp l i, mang li n cho h m y món tr danh, sau ó m i em ba chai bia t i.

Nghiêm Chân nhìn th y l c u: “Ch dẫu, b n em không u ng bia âu, i m t chai r u tr ng i .”

Ch L ng li c nhìn C Hoài Vi t, ùa, r u tr ng sao! Ai dám chu c say v c a Tham m u tr ng ngay tr c m t c u ta ch ! Th nh ng, v t ngoài d tính c a ch , C Hoài Vi t l i g t u. V y thì ành làm theo thôi.

C Hoài Vi t nhìn Nghiêm Chân, cô cúi u ng i, không m t chú ý t i m y món n ch L ng mang lên. Anh ng m ngh , r i a cô m t ôi a: “ n chút gì i ã r i u ng.”

Nghiêm Chân d ng nh b t ch t hoàn h n, m t kh ch p: “Em mu n u ng r u.”

Cô lúc này c c kì gi ng m t a tr , không có c th gì thì n ng n c òi cho b ng c, n c ánh m t c ng t i thân. Anh ch a hi u c r t cu c ã

có chuyện gì, nhưng vì cô nh v y, anh v n rút cho cô m t chén r u, r i yên l ng nhìn cô u ng h t chén này n chén khác. S c m t v n nh t nh t ã chuy n màu h ng, bàn tay l nh ng t m d n l i, nh ng lòng anh càng lúc càng b t an. Không th cô y ti p t c u ng nh v y c.

“Nghiêm Chân.” Anh ch p l y tay cô, “Không c u ng n a. n m t chút i.” Anh h th p gi ng, nh s ti ng ng m nh có th khi n cô gi t mình kinh s .

“Th còn h n n a chai này làm th nào?” Nghiêm Chân nói kh , gi ng nh ang l m b m m t mình, “Mà sao anh không u ng?”

Anh nhìn chai r u ã v i m t n a trên bàn, nói: “Nghiêm Chân, chúng ta ch u ng m t chai thôi.”

“ c.” Cô vô th c g t u, non n a chai r u, cô u ng th t s ng khoái, c ng ã say mèm.

“ c.” Anh kéo chai r u d sang phía mình, rút vào chén tr c m t, c hai chén. Anh nhìn hai chén r u y p, l i nhìn Nghiêm Chân. Cô ã u ng say, hai má b ng, ôi m t m ph m t mản s ng t át. C Hoài Vi t m chiêu nhìn cô m t thoáng, sau ó ng ng u u ng c n hai chén r u. R u n m m i ba , vào n d dày c m giác au rất nh thiêu nh t, u ng quá v i làm anh b s c ho lên m y ti ng. Còn Nghiêm Chân nhòai ng i ra bàn, d ng nh ã ng .

C Hoài Vi t điều cánh tay Nghiêm Chân, b c ch m rãi trên con ng d n v khu t p th . Máy s quan i qua tò mò nhìn h u b ánh m t l nh lũng c a Tham m u tr ng d a cho quay u i th ng. Xem ra anh ã ánh giá cao t u l ng c a cô, cô u ng say, b c chân l o d o, nh ng v n kiên quy t không ch u anh điều.

“Anh ng có em!” Nghiêm Chân ng l i, c g ng t nh táo, “Em ch a say âu.”

C Hoài Vi t m m nhìn cô, nh ang nhìn m t a tr lên c n h n d i, h i lâu, anh mím môi không bi t ph i làm sao: “Anh không em c ng c, nh ng em ph i i cho v ng.”

“Em i v ng!” Cô cam oan, nh ng chân v a b c lên ã nghiêng ng xiêu v o, C Hoài Vi t li n l y cô m t cách h p tình h p l . Nghiêm Chân nhìn anh, ch t d ng l i: “Em nh t i m t câu th . *Rút ao chém n c n c càng ch y m nh, nâng chén tiêu s u càng s u thêm!*” Say r u l i còn ngâm th , Nghiêm Chân làm cho chi n s ang ng gác tr c dãy nhà dành cho ng i thân c m t phen h t ho ng, nh ng nhìn s c m t Tham m u tr ng, c ng không dám nói gì, ành h m h c t t èn pin.

“Yên nào.” C Hoài Vi t gi tay ra gi ch t cánh tay cô, không cô múa máy lo n x , nh nhàng kéo cô vào lòng: “Nói anh bi t, em sao th ?”

Cô yên trong lòng anh, thì th m: “Em ch ng sao c , em mu n u ng chút r u thôi.”

C Hoài Vi t cúi nhìn cô, ch t c t ti ng th dài: “Em có tâm s .”

Tâm s ? ích th c là cô có tâm s , h n n a tâm s c a cô ã gi u quá k chôn quá lâu r i, g n nh ã s p tr thành tâm b nh r i. Xem ra lãng quên c ng có cái hay, nh ng gì không mu n ghi nh thì có th quên h t i m t cách quang minh chính i. Trán Nghiêm Chân ch m ngang chi c khuy áo u tiên trên b th ng ph c c a anh, th kim lo i mát l nh làm cô t nh táo trong phút ch c, li n sau ó c m giác khó ch u không ng ng cu n trào khi n cô au kh t t cùng, trong lòng nh b ai ó r i m t n m kim, chích âm au i ng: “Em mu n quên i, gi nào phút nào em c ng mu n quên i, em nói v i b n thân mình r ng ng suy ngh lung tung, em nói v i b n thân mình là hãy vui lên, suýt chút n a em ã làm c...” Cô ng p ng ng, gi ng l c i nh c l i câu cu i m t l n n a, “Suýt chút n a là em làm c r i, áng tí c là em l i g p ng i ó.”

C Hoài Vi t cúi u nhìn, ng p ng ng m t thoáng, a tay v nhè nh lên l ng cô. Anh không bi t ph i đ cô th nào, ch nh lúc C Gia Minh còn nh , c h anh v l ng c u nh v y là có th ng n l i dòng n c m t c a c u bé.

“Anh bi t không? Hôm nay nhì th y ng i ó mà em n c ra, nh ng mà ch ng ng , ng i ta quên s ch r i, ng i ta quên m t a con gái m i sinh c hai tháng ã b ng i ta b r i thì c ng ch ng là gì, nh ng anh nói xem, sao ng i ta có th quên b em c, ch c n nh n là em l i... Anh nói i, t i sao, t i sao ng i ta l i quên c ch ...” Cô h i i h i l i câu h i ó, nh m t a tr b ng b nh ang ki m tìm áp án cho m t v n ph c t p, ngh c ra thì m i s t t lành, không ngh c ra thì cô ph i h i t i cùng. Nh ng làm sao C Hoài Vi t có th cho cô áp án c, n c s ng s t anh còn không k p.

Nghiêm Chân c ng hi u, cho dù cô làm bao nhiêu i u nh v y, th m chí bao g m c cu c hôn nhân này n a thì cô c ng không th nào có c câu tr l i, ngh mà th y n c c i: “N u nh em không g p ng i ó thì t t bi t m y. N u nh em, c ng không g p anh, thì t t bi t m y.” Cố nh ng n i au, dù cho h nh phúc c i b nó ch n ng l i, cô c ng không mu n i qua thêm l n n a.

L i nói c a Nghiêm Chân khi n c ng i C Hoài Vi t c ng , anh l ng i giây lát, a tay gi ch t vai cô: “Nghiêm Chân, ng yên.”

“Em không ng!” Cô cãi b ng, “Em không ph i là lính c a anh, ng có ra l nh cho em!”

Thì ra, cô u ng say s d n n h u qu nghiêm tr ng th này. C Hoài Vi t h i cúi xu ng, b x c cô lên, ng th i mau l kh ng ch tay chân em cô vào hành lang.

“B em ra!” Nghiêm Chân vùng v ng, m t m i gay. M t tay C Hoài Vi t ôm cô, m t tay è cánh tay cô xu ng suýt không ch ng c th y cô s p r i kh i tay mình, anh è nén c n gi n b t ch t quát tên cô: “Nghiêm Chân!”

L i nh trong dãy hành lang vang v ng ti ng anh. Anh n i nóng r i, t tr c t i nay lúc nào c ng là đáng v l nh nh t, d ng nh m i chuy n trên i u không th khi n c m xúc c a anh xao ng, ho c có l n th hi n ra vui bu n c ng ch ng l i d u tích. Bây gi thì cu i cùng cô ã ch c gi n anh r i, anh l i còn n i nóng vì cô. Cô nên vui m ng ch , nh ng sao th c m giác này l i t i t th ? Túm l y c áo anh, Nghiêm Chân mu n khóc.

“Nghiêm Chân.” Anh c g ng ki m ch c m xúc c a mình, anh mu n nói v i cô r ng ng nói nh ng l i nh th n a, vì anh ã s p h t cách v i cô r i. C ti p t c nh v y, anh th c s ch còn m t bi n pháp cu i cùng... Anh buông l ng l c kh ng ch , khóa ch t eo cô, nâng c m cô lên, cúi xu ng hôn m nh lên môi cô. T a nh ang trút ra h t s t c gi n, mà c ng có th là n i b t an trong lòng.

Mãi lâu sau, t i khi th y cô không còn vùng v y n a C Hoài Vi t m i th cô ra. Anh t ng r ng mình ã làm cô ho ng s , nh ng úng lúc y, Nghiêm Chân b t ng núu ch t l y c anh, k sát cánh môi m m m i c a mình t i. Cô không bi t cách hôn l i ang trong lúc b n lo n, r ng ch ng nh c n vào môi d i anh b t máu. C Hoài Vi t choáng váng, t c thì si t ch t b vai cô, kéo cô ra.

Nghiêm Chân th ng th t i m t v i anh, nhìn môi anh b cô c n n t m i hi u v a r i ã tr i qua chuy n gì. ó là n hôn u c a cô, l i b anh c tuy t nh th . Nghiêm Chân cúi u, cu i cùng không tìm c b t khóc: “Anh ng làm th v i em, anh không yêu em, thì ng làm nh th v i em.”

C Hoài Vi t nhìn Nghiêm Chân, b ng ch c t a nh m th t s c l c. Nh ng dù cho ã m t rã r i, anh v n a tay cô ng v ng: “Nghiêm Chân, chúng ta nói chuy n, c không?”

Trong phòng ng ch b t m t chi c èn chi u sáng kh n c p. Nghiêm Chân n m trên gi ng, m c cho anh l y kh n m lau i g ng m t khóc m u tèm lem c a mình. Ánh èn trong phòng r t t i, th nên gi phút này cô không nhìn th y c nét m t anh, ch có th c m nh n ng tác c a anh nè nh lau m t cho cô, nh nhàng nh ng d n nén. Nghiêm Chân nh m m t l i nh ng không ng c. Ng i khác u ng say u ng không d y c, mà sao n l t cô l i thành ra th này. Say kh t, om sòm.

Cô g ng m m t, n ng theo chút ánh sáng còn sót l i nhìn C Hoài Vi t ang gi t kh n trong ch u n c m, sau ó lau tay cho cô. V a ch m vào, cô ã không ch u c kêu lên: “ au...”

C Hoài Vi t ng ng tay, nhìn cô r i nói: “Em c ch u nhé, b tr y da r i, không th không au c.”

oán ch ng là do lúc nãy cô làm lo n trong hành lang khu t p th gây ra, cô không mu n nh l i b d ng t i t t i nay n a, h h ng “vâng” m t ti ng, nghiêng u sang bên. Nh ng ch a c bao lâu l i nghe th y ti ng C Hoài Vi t nói, trong c n phòng m m t t i, gi ng nói c a anh tr m khàn.

“Nghiêm Chân, em còn nh ng i ng i c a anh ã hy sinh Tây T ng không?”

Cô tr m m c h i lâu, úp m t vào g i thì thào áp l i, nh n c h i áp C Hoài Vi t m i ch m rãi nói ti p: “C u y tên là T n Phong, b n anh i lính cùng n m.” Lau s ch tay xong, anh l y bông t m c n sát khu n v t th ng cho cô, d i qu ng sáng m m, s s có th th y rõ m t bên m t anh, hi n hòa khác h n ngày th ng.

“R i Binh ch ng c công n oàn b n anh tuy n quân, h n n a i i anh u tham gia, nh ng ch có hai ng i b n anh v t qua cu c sát h ch u tiên. Khi ó anh ngh t t quá, c phân n cùng m t n v sát cánh bên nhau chi n u. Lúc y c hai b n anh u là Ti u i tr ng, u còn r t tr . Ch bi t r ng, b t k làm lính hay làm t ng, c ch t trên sa tr ng là ni m vinh d l n lao nh t. Gi ng anh bình th n, v a nói v a bồi thu c lên tay cô, “Nh ng sau khi n c n c Binh ch ng c công m i bi t, gi a hai ng i b n anh h ch l y m t, cho nên, hai b n anh còn ph i thi thêm m t l n n a.”

Cô ngậy ra ch c lát, l i ti p t c yên l ng nghe anh nói: “Lúc ó anh th c s mu n qu ng súng i không thi th g i n a, nh ng T n Phong ã nh t súng c a anh lên, lau s ch r i nói v i anh, c u y mu n u v i anh m t tr n. Anh i c u y l i, ho c c u y i anh l i.”

Nói t i ây anh tr m xu ng, n khi Nghiêm Chân không tìm c khàn gi ng h i: “Sau ó thì sao?”

“Anh th ng, c l i.” Anh nói, n m t n c i cay ng, “Nh ng v sau anh không còn g p l i c u y n a. M t ngày sau hôm tr v i i, c u y i a v t t , r i hi sinh.”

Nghiêm Chân s ng s .

“Sau ó anh tr thành lính c công, mà còn tr thành k chuyên i gây s trong Binh ch ng. Vì anh ngh r ng chính h ã h y ho i tình chi n h u c a anh, h y ho i c tin c a anh. Em có tin không, anh h i tr là nh th y.”

Nghiêm Chân ng y, không xoay ng i l i c ng không ph n ng gì tí p t c l ng nghe anh k : “Th r i i i tr ng ch nh n anh m t tr n.” Anh còn nh rõ l i c a i i tr ng khi ó, anh y nói ã là lính, b t k i n âu ng i v n c là ng i. Ng i ch tr i v n c là ng i, ch không cùng m t n v thì có áng chi?!

Nh l i nh ng chuy n ã qua, C Hoài Vi t ch t c i: “Anh b anh y m ng cho m t tr n, c m th y mình th c s quá ngu ng c, sau n a thì, anh tr thành m t lính c công th c th . R i anh v nhà m t chuy n, còn k t hôn n a, lúc ó anh th c s c m th y nh ng tháng ngày h nh phúc không còn xa n a, ã ngay tr c m t anh r i.”

Không rõ vì sao Nghiêm Chân c m th y trong lòng b t r t khó ch u, anh ch a t ng nh c v cu c hôn nhân tr c v i cô. Gi ây cu i cùng anh ã nói, tuy v n là gi ng nói nh th , nh ng cô nghe ra c rõ ràng khát khao và hoài bão c a anh. Tr c nay cô không bi t, thì ra anh c ng t ng nh v y, nh m t c u thi u niên y c m mong ch h nh phúc. t nhiên cô không mu n nghe tí p n a, cô ng ngu y nghiêng u quay i, nh ng l i b anh gi l y cánh tay.

C Hoài Vi t c nhìn cô nh v y: “Anh t ng ngh r ng có nh ng chuy n thôi thì mãi mãi ng bao gi nh c l i n a, anh c ng mu n xem nh quá kh quên s ch h t i. Nh ng mà Nghiêm Chân, anh không làm c.” Anh ng i trên t m th m tr i tr c gi ng, ôn t n k câu chuy n ã qua c a mình, b t lu n cô có ang nghe hay không, anh ch mu n k ra: “V tr c c a anh tên Lâm Kha, cô y nh h n anh n m tu i. Lên c p ba cô y chuy n t i thành ph C, ch g n sát v i C viên, th nên lúc n tr ng hay tan l p, cô y th ng i cùng Hoài Ninh, m i quan h v i gia ình anh c ng thân thi t. Cô y thích Hoài Ninh, nh ng Hoài Ninh l i r t c ng u, nó không thích cô y, th m chí ch ng luy n tí c gì ch y i làm lính. Lâm Kha gi ng nh m t cô công chúa nh , c t t c m i ng i yêu chi u s ng h n nhiên vô t . L n nh v y r i mà chuy n khi n c y t n th ng nh t là b Hoài Ninh t ch i. Sau khi bi t Hoài Ninh nh p ng , cô y khóc lóc kh s , nh là b nó ru ng b y. Lúc ó anh ch coi cô y là m t a tr , c m th y chuy n này ch ng có gì to tát, qua vài hôm s l i vui v bay nh y. Nh ng r i n m t hôm cô y b o mu n l y anh. Anh m i h i vì sao, cô y nói n u anh th t lòng th ng cô y thì hãy ng ý, th là anh ng ý. Anh th ng cô y nh em gái, v sau l i c g ng mu n th ng cô y nh m t ng i v , c hai u c g ng chung s ng nh m t c p v ch ng.”

Nói n ây anh b t c i t gi u, nh ng trong m t Nghiêm Chân thì l i c m th y ó là m t lo i h nh phúc.

“Sau khi k t hôn, b n anh r t hòa h p, vì m t n m m i hai tháng thì g n m i m t tháng r i anh không có nhà, th nên n cãi nhau c ng r t ít. R i có l n cô y h i anh, nói là anh không v không s cô y ch y theo ng i khác

à? Anh m i tr l i r ng n u nh i u ó làm em vui, sau ó b n anh cãi nhau.”
Nh c t i chuy n này anh m m c i, “Cô y b o c n b n anh ch ng hi u gì v
tình yêu. Anh ngh , ch c có l anh không hi u th t. Anh c t ng th ng cô y,
chi u cô y t c là yêu, nh ng sau cô y b o, m t ng i không h có b t c ham
mu n chỉ m h u nào i v i v mình nh anh, yêu ng th nào c. Anh
ngh , i khái là nh th . Gi a b n anh không có tình yêu ích th c, th nên sau
khi giải bày h t v i nhau thì cô y t ch i g p anh, anh c ng không bi t ph i i
đi n v i cô y ra sao, anh ch bi t tr n tránh càng xa, th i gian càng dài.”

L i c a anh khi n Nghiêm Chân phút ch c ng ngàng, vì cô t a h nh
không ngh ra c lý do h không h nh phúc. Cô nghiêng u l i, kh h i:
“Th sao ch y l i qua i?”

“Sinh khó. Bác s nói do quá ch m tr trong vi c quy t nh m l y thai,
tr c y, Lâm Kha kiên quy t òi th ng. V l i, cô y còn m c ch ng
tr m c m tr c khi sinh. Nh ng anh không h hay bi t nh ng chuy n này. Lúc
cô y vào phòng ph u thu t anh còn ang n vi, ch p hành nhi m v , không
c nh n i n tho i.” Anh b t ch t sa s m nét m t, “Khi ó anh nh n c
m t nhi m v , m t t p oàn buôn bán ma túy ho t ng khu v c biên gi i,
trên phái Trung i anh tr giúp bên c nh sát b t gi b n chúng. B n buôn bán
ma túy biên gi i x o quy t l m, s n sàng nu t ma túy vào b ng v n
chuy n, b n anh g p úng ph i m t ám li u m ng nh th . Chúng u c
trang b v khí, v y nên b t bu c quân nhân luôn luôn s n sàng n sủng.” Anh
ng ng l i, r i nói, “ ây là l n u tiên c ng là l n duy nh t anh gi t ng i.”

Nghiêm Chân bàng hoàng m to m t, nhìn anh mà không dám tin.

“Là m t ph n . B ng cô ta h i nhô lên, lúc ôi bên giao chi n cô ta nh l y
m t kh u ti u liên khác eo, nh t c nh t ng c a cô ta anh u th y r t rõ
qua ng ng m, tr c khi cô ta k p rút súng, anh ã bóp cò.” Nói n ây, gi ng
anh l c i, “Anh t ng cô ta gi u ma túy trong b ng, nên anh ã n sủng, sau có
k t qu khám nghi m t thi m i bi t, trong ó là a con b n tháng cô ta ang
mang. V y nên anh m t phát súng gi t hai m ng ng i. n lúc tr v c n c
thì nh n c i n tho i c a gia ình.”

Cô g n nh ngay l p t c có th hi u anh ã nghe c gì t cu c i n tho i
kia, anh v a gi t hai m ng ng i, b ng ch c nh n tin v m t vì sinh khó, cô
th m chí còn không dám t ng t ng n nét m t anh lúc ó. Nghiêm Chân th
lên ti ng, lên ti ng ng n anh ng nói ti p, l i phát hi n c h ng ã au rất
không th t c ra l i, s ng m i ch t th y cay xè, có th ch t l ng t nhòa
khóe m t.

“Anh nh n i n tho i, c m th y không th tin n i, c ng ngh không thông.
Sau ó anh nh t mình trong phòng suy ngh ba ngày ba êm, anh ngh xem s
m nh là th gì. Tr c anh không tin vào s m nh, c ng không tin vào s trng

h p, nh ng em bi t không? Có lúc s m nh l i trùng h p th y, em không tin , nó s khi n em ngã au n, ngã r i em không còn dám ng lên n a.” Anh c t ng nh ng chuy n này anh u ã quên, anh ch a t ng k v i b t c ai. Nh ng gi nói ra l i l u loát n th , gi ng nh ã l p i l p l i hàng ngàn hàng v n l n trong lòng. “M y ngày ó anh mu n tìm ng i trò chuy n, nh ng nh c i n tho i lên anh không bi t ph i tìm ai. Ng i nhà không ai bi t anh i làm nhi m v , tr c ó anh nói là tham gia di n t p, nên anh không dám g i v nhà. Anh c ng không nói ra c v i ng i trong n v , ng i duy nh t bi t chuy n là i i tr ng. Anh nói v i anh y r ng anh không ngh ra, ngh lâu nh th mà không ra c k t qu , i i tr ng m i b o r ng, có nh ng chuy n không ngh ra c thì ng ngh n a, nên làm gì thì làm cái ó. V y nên anh ch có cách tr v nhà lo v i c h u s cho cô y sau ó r i kh i Bình ch ng c công.”

“Anh ng nói n a!” Gi ng nói c a cô ch t ch a s ngh n ngào ang c nén. Nh ng C Hoài Vi t d ng nh không c m nh n c, ch n m tay cô r t ch t.

“Anh không th ti p t c l i n i ó, vì h n m xu ng là anh không tìm c lòng ngh t i kho nh kh c anh n súng gi t ng i, thì ng i thân quanh anh ang tr i qua nh ng gì, l p i l p l i, h t êm n ngày. Sau khi c i u v ây, anh không ngh n chuy n k t hôn, không ph i là không ngh mà là không dám ngh . Anh không hi u, anh còn ch a n ba m i tu i, t i sao l i ph i tr i qua h t m t l t nh ng sinh li t bi t nh th , h u ã n, r i i m t, nh th s m nh bi n anh thành m t trò c i v y. không khi n cho b n thân tr nên n c c i h n, anh quy t nh không ngh gì n a, ch nói v i b n thân mình, chuy n sinh li t bi t th này, m t l n là r i.”

Anh nghe th y ti ng n c ngh n c a Nghiêm Chân, bi t cô ang khóc vì anh, ti ng khóc y ch ng nh tràn vào trong tim anh, t ng c n t ng c n làm anh au n. Anh n m ch t tay cô, gi ng ã kh n c: “Anh th c lòng ngh nh v y là r i, nh ng sau anh l i g p c em.”

Khi c u hôn cô, anh ch mu n tìm m t ng i cùng anh chung s ng nh ng tháng ngày yên n, nh ng anh không ng c r ng ng i con gái này l i mang n cho anh nhi u b t ng n th . Cô hi u c quân nhân. Cô th ng yêu con trai anh, n m c vì m t l i nói d i c n con mà d t theo c u bé v t qua êm th o nguyên n g p anh. Cô b ng lòng theo anh n Tây T ng, i vào vùng c m a hi m tr cách m c n c bi n h n b n ngàn mét g p ng i ng i c a anh - quá nhi u quá nhi u, nh ng chuy n tr c kia anh ch a t ng ngh , ch a t ng tr i qua l i x y n v i anh. Chính vì th , anh không th không nhìn th ng vào chính mình, không th không i di n v i cô.

“Anh t ng h i i i tr ng, r t cu c tình yêu là gì. i i tr ng nói, v n này m i ng i l i có câu tr l i riêng, anh ph i t mình tìm ki m. Nh ng

anh mu n em bi t, cho n gi anh v n ch a tìm ra c câu tr l i y. Em có chuy n không quên c, anh c ng có. Nó là m t cái h , gi ng nh ào m t ngôi m trong lòng, chôn m t ng i xu ng thì ph i l p m t t m bia m . T m bia này c s ng s ng ó, b t k em mu n v t qua n th nào. Nh ng cho dù con ng có h p h n n a, ng i ta c ng v n ph i i qua, không ph i sao?”

Tay cô v n b anh n m l y, nên cô ch có th nghiêng u sang vùi m t vào g i n c n . C Hoài Vi t a tay gi khuôn m t cô, nhìn th ng vào trong m t: “ ng nói r ng h i h n vì ã g p anh n a, anh mu n s ng cùng em.”

Cô g i u lên vai anh, khóc n trái tim au nh c, không ch vì b n thân mình, mà còn vì ng i àn ông tr c m t. Cô nói mình h i h n, anh li n m t m c em h t th y con ng i mình ra m x cho cô xem, khi n cô au xót, khi n cô không th buông tay. Anh đ t khoát ch c ch n, cô hoàn toàn không c tuy t n i.

Nghiêm Chân không bi t ph i m l i th nào, càng không bi t ph i nói ra sao. Duy nh t có th làm, ó là ôm anh th t ch t. C v y i cô nói v i chính mình. ng suy ngh v nh ng chuy n ã qua, ng nói b n thân h i h n, c s ng cùng anh nh v y thôi.

B i vì, cô c ng mu n h nh phúc.